



VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ



17. 1. 2015

3/2015

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

17. ledna 2015

9.30 – 10.30 Sobotní škola *uvádí Lukeš Jiří*

Společná píseň č. **5** a modlitba
Sobotní škola v malých skupinách
Sbírka na misijní projekty CASD
Společná píseň č. **290** a modlitba

10.30 – 10.45 Přestávka

10.45 – 12.00 Bohoslužba s kázáním *uvádí Jonczy Radomír*

Varhanní preludium: *Kučerová Dana*
Společná píseň č. **279**
Sborová oznámení

Introit: **Dt 1,11**

Společná píseň č. **274**

Přímluvná modlitba: *Sedláček Daniel*

1. čtení z Bible – **Lk 2,41-42**: *Hellebrandová Martina* (vsedě)

Píseň Maranatha Gospel Choir: He Will Supply

2. čtení z Bible – **Ž 121,1-8**: *Juřicová Eva* (vestoje)

Modlitba před kázáním: *Mráz Jan*

Kázání – Jonczy Marek

„*Píseň poutníkova*“

Píseň Maranatha Gospel Choir: Modlitba zástupů

Modlitba: *Jonczy Marek*

Sbírka pro potřeby sboru

Poslání: **Kol 3,12-14**

Společná píseň č. **280**

Varhanní postludium

14.00 Odpolední shromáždění s kázáním: Škarvadová Radka

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes nám kázáním Božího slova poslouží bratr Marek Jonczy. Při odpoledním setkání promluví sestra Radka Škarvadová.
2. Příští sobotu nám kázáním poslouží bratr Michal Balcar.
3. V pondělí 19. 1. 2015 se uskuteční odložené setkání výboru sboru.
4. Dnes po skončení bohoslužby se uskuteční v učebně „brunch“, na který jsou zvány všechny rodiny z KD1.
5. Příští sobotu se u Kloudů uskuteční studijní setkání KD, jehož téma zní: „Co se můžeme naučit od starověké církve?“
6. Společenské centrum Londýnská 30 zve:
 - V pondělí 19. 1. pokračují setkávání nad Biblií. Ke čtení ze Skutků apoštolů o prvním pronásledování církve zve Michal Balcar. Začátek je v 18.30 h.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

987 Kč Sbírka pro misijní účely CASD

10080 Kč* Sbírka pro potřeby našeho sboru

400 Kč jiné dary

*tj. **126 %** z částky potřebné na nejnutnější výdaje provozu sboru

ADRA: TSUNAMI – 10 let poté

Výstava fotografií Otakara Jiráňka a ohlédnutí za největším projektem Adry

26. prosince 2004 postihla země jihovýchodní Asie vlna tsunami. ADRA tehdy otevřela veřejnou sbírku na pomoc obětem této katastrofy a zahájila humanitární pomoc.

Na konto pomoci obětem tsunami přišlo více než 120 milionů korun, z toho téměř 50 milionů pouze prostřednictvím dárcovské sms DMS ASIE. ADRA vypravila dvě letecké zásilky především se zdravotnickým materiálem, ve spolupráci s místními organizacemi distribuovala také okamžitou materiální pomoc. Následně iniciovala rozsáhlé rozvojové projekty zaměřené na výstavbu škol, domů, obnovení zdrojů obživy atd.

Ve městě Meulaboh na západním pobřeží Acehu na Sumatře si vlna tsunami vyžádala 20 tisíc obětí. Srovnala se zemí přes 95 škol. Česká ADRA pomohla 52 škol obnovit a dodat do nich vybavení. Zajistila také zvýšení kvalifikace pro učitele. Na Jávě pomohla obětem katastrofy vybudovat si znovu vlastní živobytí a dlouhodobě zlepšit kvalitu života prostřednictvím řady výukových programů a praktických tréninků. Vzniklo také družstvo, které ženám poskytuje drobné úvěry, podporuje spoření i pojištění. Na Indonésii směřovala největší suma vybraná v české sbírce, a to téměř 55 milionů korun.

Výstava fotografií „Tsunami: 10 let poté“ v Klubu Královská louka na Smíchově připomíná dny bezprostředně po katastrofě a také na snímcích autorů společnosti Profimedia přináší srovnání s obdobím před deseti lety a nyní. Do konce ledna se můžete na fotografie Otakara Jiráňka přijít podívat i vy.

Termín výstavy: Leden 2015

Místo: Klub Královská Louka, U Královské louky 5, Praha 5 Smíchov

Otevřeno: denně od 9 do 16 hodin



ZDALI SE JOB BOJÍ BOHA ZADARMO?

Jób 2,1-10

kázání ze soboty 10. 1. 2015 – br. Pavel Filipi

Úvodní kapitoly knihy Job jsou složeny vlastně ze dvou příběhů. Jeden soudobý vykladač navrhuje, abychom si to představili jako divadelní příběh, který se odehrává ve dvou podlažích rozděleného jeviště. V každém poschodí jeviště se hraje něco jiného, ale oba děje spolu navzájem souvisejí. A je třeba jen přesně vystihnout, jak souvisejí.

Ve spodní polovině jeviště se hraje příběh Joba, člověka znamenitého po všech stránkách. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystřihá se zlého. Má i dobrý majetek a dobrou pověst. Ale náhle, bez varování, jej potká řada truchlivých událostí. Zlé zprávy o pohromách následují jedna za druhou: V jediném dni přijde o všechny majetek a o všechny děti a netrvá dlouho a z chudáka se stane ubožák, raněný ošklivými vředy od hlavy až k patě. Mezi všemi těmi kalamitami však ještě stačí vyznat: Hospodin dal, Hospodin též odjal. Buď požehnáno jméno Hospodinovo. Tak hluboký pád do neštěstí nám připadá nevýslovně krutý.

V horní polovině jeviště probíhá jiný děj: jakoby audience u nebeského dvora. Dostaví se i odpůrce a protivník, hebrejsky: satan. Ponouká a provokuje. Vede s Hospodinem spor a sázku: Vsaďte se, o co: Že se Job nebojí Boha zadarmo? Snadno se mu to bohoslouží když má z čeho obětovat, snadno se mu to dobrořečí, když se mu dobře daří. A jen kdyby se dostal do neštěstí, jen kdyby na něj přišlo nějaké trápení, to by zpíval jinou písničku. Vsaďte se. A Hospodin sázku uzavírá. Vydává Joba Satanovi. S jedinou podmínkou: Ale na život mu nesahej! Absurdní divadlo!

Pusťme si ten děj znovu a pečlivě si všimějme detailů.

1. Především: Jobovo neštěstí není Boží dílo, nýbrž satanovo. Satan... ranil Joba ošklivými vředy. Hospodin Joba netrestá, není iniciátorem jeho trápení. Nezvykejme si vidět v každém neštěstí hned ruku, třeba trestající ruku všemohoucího Boha. Známe přece příběh Ježíše, který nemoci uzdravoval a trápení odstraňoval – a konal to v souladu, ne v rozporu s Boží vůlí.

2. Zadruhé: Není tomu ovšem ani tak, že by se ten Jobův příběh Hospodinu vymkl z rukou, že by nad ním ztratil kontrolu a přenechal ji satanovi. Líčení prvních kapitol knihy Job si dává záležet, aby to bylo jasně vyjádřeno. Satan je v podřízeném postavení, jeho pozice je až komická. Přišel také i Satan..., aby se postavil před Hospodinem. Přesně vzato: dostavil se k raportu, postavil se do pozoru. Sám od sebe nesmí mluvit, odpovídá jen, když je tážán. Nesmí si dovolit všechno.

Ale řeknete: Tak přece je Hospodin odpovědný za Jobovo trápení. I když to nechtěl, přece to satanovi dovolil, přece to dopustil. Musel to dopouštět? Musel? Oč mu šlo? Nezapomeňme tyto otázky, ještě se k nim vrátíme.

3. Mezitím však toto: Hospodin si tedy Jobovo trápení nepřál, jen to satanovi dovolil. Ale konec je ještě otevřený. Ještě se neví, jak to dopadne, ještě se neví, kdo vyhraje tu sázku. Celkem se ví dost přesně, co udělá satan. Dostal povolení a nepochybně ho využije. Ale neví se, co udělá Job. Bude žehnat? Bude zlořečit? Všichni čekají.

Jaká tíha spočinula nyní na Jobovi! Celý nebeský dvůr se na něj dívá. Dvě nejvyšší mocnosti se o něj ucházejí. Hospodin na něj spolehnul. Zdalipak vydrží? Job v tuto chvíli – ručí za Boha. Hospodin dal, Hospodin též odjal. Buď požehnáno jméno Hospodinovo. Tak Job rozhodl tuto při pro Hospodina.

4. Ale někomu z vás se může zdát, že tato cena je pořád velmi vysoká. Musel Hospodin dopustit takové trápení člověka spravedlivého jen proto, aby vyhrál nad svým odpůrcem? Nemohl to pořídít jinak, méně drasticky, nemohl prostě satana okřiknout a ukáznit? Tím se vracíme k naší otázce: Musel to dopustit? Oč mu vlastně šlo?

Pohledme nejprve, oč šlo satanovi: Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? A ještě: Kůži za kůži; za sebe samého dá člověk všechno, co má. Jakpak by ne! Satan projde a obejde celou zemi, všechnen svět prošmejdí, aby získal důkaz pro své tvrzení, že člověk nic nedělá zadarmo. A my se chvějeme pomyšlením, jak snadno se takové důkazy dají získat. Ten satan je velký realista. Jakoby říkal: To je pořád řečí, že ty, Hospodine, jsi pánem. Ale co se týče lidských duší, tam je pánem tisícovka, tam jsem pánem já a když někomu řeknu: toto všechno tobě dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět, tak padne a bude se mi klanět. A což teprve, když mu sáhnú na zdraví a na život! Zapře všechno. Kůži za kůži a vše, co člověk má, dá za sebe samého. Cožpak má něco vzácnějšího nad sebe samého?

A na druhé straně Hospodin: Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba...je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystřihá se zlého a ve své bezúhonnosti setrvává dosud... Viděls ho vůbec, zaregistrovals ho, když jsi procházel zemí? Jsou na zemi lidé jako Job. Moji jsou a moji zůstanou. Za všechna království světa je nekoupíš a žádnou útrapou mi je neodloudíš. Jsou na zemi moji lidé. Jsou na zemi lidé. O tohle jde Hospodinu.

Na jedné straně máme strašlivý realismus satanův. Na druhé je riskantní důvěra Hospodinova. Kdo z nich má pravdu? Čemu se člověk více podobá? Čemu se podobáme my? V každém z nás je asi z obojího směs. Ale co v této směsi je lidské, co je důstojné? Čím se smíme chlubit a za co se spíše stydět? Tuto otázku bylo třeba rozhodnout. Důležitou otázku.

5. Zdali se Job darmo bojí Boha (Kral.). Vpravdě dábelská, satanská otázka. A dábelská situace, když v člověku tato myšlenka převládne. Byl bych blázen, řekne si člověk, byl bych blázen, kdybych se zadarmo dřel, strádal, trpěl, staral se, byl slušný a zbožný. Zadarmo přece ani kuře nehraje. (Je s podivem, jak jsme si přeznačili toto lidové přísloví, které původně znělo, že ani kuře nehraje nadarmo, že hraje a hraje, až si své zrníčko posléze vyhraje, že vytrvalá práce a námaha nese ovoce – ale nám se z toho stala omluva lidské zjištění: zadarmo.)

Nehoršeme se na starověkého autora, že tuto důležitou otázku vyjádřil pomocí obrazů z mytologie, že pokušení, jež na každého z nás doléhá, vyjádřil jako postavu – satana, jako bytost. Chtěl tím prostě říci: Tato pokušení existují nezávisle na nás, nejsou to naše myšlenky či smyšlenky, jež by přestaly existovat, jakmile na ně přestaneme myslet. Jsou to jakoby vnější síly, nabízejí se nám a přímo vnucují z našeho okolí, z příkladů, z většinového chování, z oficiální propagandy, ze sdělovacích prostředků, loudí se nám do nitra a když tam zapustí kořínky a vzklíčí, pak jsou marné domluvy a poučky a my dáme satanovi mlčky zapravdu: Zadarmo nic. Satanské moci je možno čelit jen jinou mocí. Jakou? Mocí oběti. Když děti kolem sebe nevidí

oběť, když naopak žijí v prostředí, kde oběť je u výsměchu a pohrdání, tam je nikdo nenaučí odolat satanskému svodu a až jim někdo zamává tisícovkou, poběhnou za ním.

Proti satanské moci Hospodin staví moc oběti. Obětuje Joba. Obětuje svého člověka. Svého nejlepšího člověka. Jakoby sám do sebe zarážel nůž, když dopouští Jobovo trápení. „Ve všelikém soužení jejich i on měl soužení“ (Iz 63,9). Hospodin obětuje ze svého. Vždycky obětuje ze svého. Nyní již chápeme, proč se v různých tradicích postava Jobova přiřazuje k postavě Ježíše Krista. V obou případech Bůh obětoval za svého, aby přemohl hřích – na těle: na těle Jobově, raněném vředem, na těle Ježíšově, přibíjeném na kříž. V obou případech Bůh nelitoval nejvyšší ceny, aby zkazil satanské pokušení a obnovil v nás to, co je nejhlouběji a nejdůstojně lidské, svou představu o nás, svůj obraz v nás.

To je, oč se jedná v tomto vyprávění tak trochu zvláštním. Proto bylo zachováno v aměti a dostalo se do bible. Jde o to, abychom si uvědomili, co všechno je Bůh ochoten nasadit, aby nás chránil před satanskou myšlenkou, že ani kuře...a že v tom je celý smysl a důstojenství našeho lidství: nehrabat zadarmo. O Boha jde, o jeho oběť pro nás – u Joba i u Ježíše Krista.

S tím jediným rozdílem ovšem, že tam, kde šlo o Božího Syna, nebyla uložena výhrada: Avšak zachovej ho při životu.

6. Snad tento rozdíl mezi Jobem a Ježíšem Kristem způsobil, že Jobovo poselství nepřesvědčilo všechny. Nechránilo před satanskou myšlenkou ani jeho vlastní ženu. Říká Jobovi: Zlořeč Bohu a zemři! Na to Job odpoví: Mluvíš jako nějaká bláhová žena! To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme? A vskutku: Kdybychom se byli nesetkali s dokonalou a dokonanou obětí Pána Ježíše Krista, těžko bychom se rozhodovali, komu z nich dát zapravdu, zda Jobovi nebo jeho ženě, kdo z nich je větší blázen.

Řeč Jobovy ženy je nám dosti známá. Máme své Jobovy ženy kolem sebe i v sobě. Stačí si odmyslet horní polovinu jeviště – a co zbude: nesmyslnost, absurdita, strach, kletba. Rozebrat se ve vlastním trápení je nesnadné a je úplně nemožné, nevíš-li, že je tu ještě ta druhá polovina jeviště, vyšší smysl, vyšší řád. Že třeba na mém utrpení něco důležitého závisí. Dolehne-li na tebe trápení a tobě se zdá nezasloužené (jakpak by se nezdálo!), uvaž ještě a pozorně se porozhlédni dřív, než začneš zlořečit: Třeba právě v tuto chvíli někdo čeká, co uděláš, jak se zachováš. Může tomu být i tak, že právě v tuto chvíli někomu – ručíš za Boha, jenž v tebe složil důvěru.

7. Ale my máme své Joby také kolem sebe. Trpitele, ne abychom je litovali, ale abychom v nich viděli a vítali svědky oběti. Setkali jste se s nimi; já jsem se s nimi také setkal. Trpělivě nesou svůj kříž, a někdy nejen svůj, nakládají si i cizí břemena a bolesti, i moje břemena a bolesti na sebe. Matky o tom něco vědí. Cožpak může matka reptat, že u svého nemocného dítěte probděl celou noc zadarmo? Ti všichni moji Jobové mě chrání před vpádem satanských myšlenek, vracejí mi chuť a odvahu k životu a vkládají píseň věčnosti na moje ústa. Dělají to zadarmo. Ale určitě ne nadarmo, určitě ne zbytečně. Tak jako Job zadarmo se bál Boha, ale ne nadarmo, neboť dnes už nikdo nespočítá, kolika lidem poselství této knížky pomohlo nalézt smysl oběti a tím urozenost života.

NAROZENINY OSLAVÍ:

Blahopřejeme!

Novotná Šárka	19. 1.
Pancová Drahomíra	20. 1.

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

Vzpomeňte kdykoli na dnešní poslání – **Kol 3,12-14**:

¹² Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, v slitovný soucit, dobrotu, pokoru, vlídnost a trpělivost.

¹³ Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpust'ťe i vy. ¹⁴ A nad to všechno mějte lásku, která je poutem dokonalosti.

Český studijní překlad.

¹² 12Put on therefore, as the elect of God, holy and beloved, compassion, kindness, humbleness of mind, meekness, longsuffering;¹³ Forbearing one another, and forgiving one another, if any man have a quarrel against any: even as Christ forgave you, so also do you.¹⁴ And above all these things put on love, which is the bond of perfection.

King James 2000.

Fond naléhavé pomoci. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

KAZATEL SBORU VINOHRADY	M. Balcar	734 791 459
PRVNÍ STARŠÍ SBORU	J. Králová	732 780 561
VEDOUČÍ SBORU pro křesťanský domov	P. Kloudová	606 602 179
STARŠÍ SBORU pro seniory	R. Jonczy	739 345 670
VEDOUČÍ SBORU pro mládež	M. Pavlík	608 756 094
TAJEMNÍK	R. Vlach	602 285 135
SPRÁVCE	T. Chytrý	774 075 470

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději do ČTVRTEK.

Na uvedenou e-mailovou adresu můžete také zasílat žádosti o zaslání zpravodaje elektronickou poštou. www.sborvinohrady.cz, vinohradsky.zpravodaj@email.cz